



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
99/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. július 12.

A C-602/10. sz. ügyben hozott ítélet
SC Volksbank România SA kontra Autoritatea Națională pentru Protecția
Consumatorilor – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor
Călărași (CJPC)

A Bíróság pontosítja a fogyasztók hitelmegállapodások keretében biztosított védelmének terjedelmét

A tagállamok korlátozhatják a hitelező által felszámított banki díjakat

A fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló irányelv¹ előírja, hogy az általa harmonizált területeken a tagállamok nem tarthatnak fenn vagy a nemzeti jogukba nem vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket. Ugyanakkor ezen irányelv nem akadályozza, hogy a tagállamok, az uniós jognak megfelelően, alkalmazzák ezen irányelv rendelkezéseit olyan területekre, amelyek kívül esnek az irányelv alkalmazási körén. Egyebekben a tagállamok biztosítják a hitelmegállapodásokkal kapcsolatos fogyasztói jogviták peren kívüli rendezésére vonatkozó megfelelő és hatékony eljárások létrehozását, adott esetben a meglévő szervek felhasználásával. Az irányelvet nem kell alkalmazni azokra a hitelmegállapodásokra, amelyek a nemzeti végrehajtási intézkedések hatálybalépésének időpontjában már léteznek.

Romániában az irányelvet egy rendelet ültette át a belső jogba, amely 2010. június 22-én lépett hatályba. E rendelet azt írja elő többek között, hogy a nyújtott hitelért a hitelező kizárólag hitelbírálati díjat, hitelkezelési vagy folyószámlavezetési díjat, előtörlesztési díjat, adott esetben biztosítási díjakat, büntetéseket valamint a fogyasztó kérésére nyújtott szolgáltatásokért külön díjat alkalmazhat.

A jelen esetben a Volksbank România banknak ügyfeleivel a rendelet hatálybalépését megelőzően kötött hitelmegállapodásai általános feltételeinek egyike akként rendelkezik, hogy a hitelkeret rendelkezésre tartásáért az adósnak „kockázati jutalék” fizetési kötelezettsége keletkezhet a bank felé, amely a hitelegenleg 0,2%-nak felel meg, és a hitelmegállapodás teljes időtartama alatt havonta fizetendő.

Az Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Călărași Megyei Fogyasztóvédelmi Bizottság, CJPC), miután úgy ítélte meg, hogy e díj felszámításáról a rendelet nem rendelkezik, a Volksbankot pénzbírság, valamint kiegészítő szankciók megfizetésére kötelezte.

A Judecătoria Călărași, (călărași elsőfokú bíróság, Románia) előtt a Volksbank arra hivatkozott, hogy a rendelet egyes rendelkezései ellentétesek az irányelvvel. Ennélfogva e bíróság ezen irányelv hatályának pontos meghatározását kéri a Bíróságtól.

A Bíróság elsőként arról foglal állást, hogy **a tagállamok az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedés tárgyi hatálya alá vonhatják-e az ingatlanfedezetű jelzáloggal biztosított hitelmegállapodásokat**, noha e megállapodásokat az irányelv kizárja alkalmazási köre alól. A Bíróság kiemeli, hogy **a tagállamok**, az uniós jognak megfelelően, **alkalmazhatják ezen irányelv rendelkezéseit olyan területekre, amelyek kívül esnek az irányelv alkalmazási körén**. Így fenntarthatnak vagy bevezethetnek az ezen irányelv tárgyi hatályán kívül eső hitelmegállapodásokra – mint jelen ügyben az ingatlanfedezetű jelzáloggal biztosított

¹ A fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 133., 66. o.). Ezt az irányelvet legkésőbb 2010. június 11-ig kellett átültetni.

hitelmegállapodások – vonatkozóan olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek vagy egyes rendelkezéseinek.

Második helyen a Bíróság azt vizsgálja, hogy **e szabályozás időbeli hatálya alá vonhatók-e az ilyen, a nemzeti szabályozás hatálybalépésének időpontjában már létező hitelmegállapodások**. A Bíróság megállapítja, hogy főszabály szerint a tagállamok feladata azon feltételek meghatározása, amelyek között az ezen irányelvet átültető nemzeti szabályaikat ki kívánják terjeszteni az olyan hitelmegállapodásokra, mint amelyek az alapügy tárgyát képezik, amelyek nem tartoznak egyik olyan terület alá sem, amelyek tekintetében az uniós jogalkotó harmonizált rendelkezéseket szándékozott előírni. Következésképpen **a tagállamok meghatározhatnak olyan átmeneti intézkedést, amely azt írja elő, hogy az említett nemzeti szabályozást az e szabályozás hatálybalépésének időpontjában már létező szerződések tekintetében is alkalmazni kell.**

Harmadik helyen a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az irányelvvel nem ellentétes, hogy a tagállamok **a hitelintézetek számára az említett irányelv által elő nem írt kötelezettségeket állapítsanak meg** a hitelintézetek által a fogyasztói hitelszerződések keretében felszámítható **díjfajtákra vonatkozóan**. A jelen esetben ugyanis a román rendeletben foglalt szabály, amennyiben a hitelező által a fogyasztónak felszámítható díjak típusainak kimerítő listáját tartalmazza, egy, az irányelv által nem harmonizált területre vonatkozó fogyasztóvédelmi intézkedésnek tekinthető.

Negyedik helyen a Bíróság a Volksbank azon érvére válaszol, amely szerint **a román szabályozás, amennyiben tiltja a hitelintézetek számára bizonyos banki díjak felszámítását**, a Romániában letelepedett ügyfelek számára nehezebben hozzáférhetővé teszi a más tagállamokban letelepedett társaságok által kínált fogyasztói hiteleket, sérti a Szerződés szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szabályait. E tekintetben a Bíróság kifejti, hogy valamely tagállami szabályozás nem minősül a Szerződés szerinti korlátozásnak kizárólag azon ténynél fogva, hogy más tagállamok kevésbé szigorú vagy gazdaságilag előnyösebb szabályokat alkalmaznak a saját területükön letelepedett hasonló szolgáltatásokat nyújtó személyek vonatkozásában. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy egy, a román jog által előírt, hasonló nemzeti rendelkezés nem teszi kevésbé vonzóvá a piacra jutást, és ténylegesen nem csökkenti az érintett vállalkozások arra vonatkozó képességét, hogy hatékony versenytársai legyenek a hagyományosan Romániában székhellyel rendelkező vállalkozásoknak.

Végezetül a Bíróság megállapítja, hogy az irányelvvel nem ellentétes a román szabályozás, amely **a fogyasztói hitelmegállapodásokkal kapcsolatos jogviták esetén lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy közvetlenül a fogyasztóvédelmi hatósághoz forduljanak**, amely ezt követően szankcióval sújthatja a hitelintézeteket a nemzeti szabályozás megsértése miatt, anélkül hogy előzetesen az ilyen jogviták tekintetében a nemzeti jog által előírt peren kívüli rendezésre vonatkozó eljárásokat lenne kötelező igénybe venni. A Bíróság megállapítja ugyanis, hogy az irányelv azt követeli meg, hogy a jogviták peren kívüli rendezésére vonatkozó eljárások megfelelőek és hatékonyak legyenek. Következésképpen a tagállamok feladata, hogy szabályozzák az említett eljárások módozatait, ideértve azok esetlegesen kötelező jellegét, tiszteletben tartva ezen irányelv hatékony érvényesülését.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

*Az ítéletek kihirdetése során készülő képfelvételek a következő oldalon érhetők el: "Europe by Satellite"
(+32) 2 2964106*